

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-26/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., zastupan po opunomoćenici S. D., odvjetnici iz Z., protiv tuženika: 1. Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., 2. Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., radi šutnje uprave, na sjednici vijeća održanoj 25. travnja 2018.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor protiv tuženika pod 1. Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske se obustavlja.
- II. Tužba protiv tuženika pod 2. Hrvatske banke za obnovu i razvitak se odbacuje.
- III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Hrvatske banke za obnovu i razvitak br. 23/17 od 9. studenoga 2017. godine pod točkom 1. izreke odbijen je zahtjev tužitelja za pristup informacijama.

Protiv citiranog rješenja tužitelj je podnio žalbu tuženiku 1. Povjereniku za informiranje, a o kojoj žalbi isti nije odlučio.

Stoga je tužitelj ovom Sudu podnio tužbu radi šutnje, odnosno nedonošenja rješenja o žalbi predlažući naložiti donošenje odluke o žalbi te naknadu troškova tužitelja u iznosu od 2.500,00 kn solidarno.

Nakon što je ovaj Sud dostavio tužbu na odgovor, tuženik je podneskom zaprimljenim kod ovog Suda dana 14. veljače 2018. godine izvijestio Sud da je o žalbi tužitelja doneseno rješenje, klasa: UP/II-008-07/17-01/1052, urbroj: 401-01/03-18-05 od 5. veljače 2018. godine kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, broj: 23/17 od 9. studenoga 2017. godine kao neosnovana, predlažući obustavu spora. Po dostavi navedenog podneska i preslike rješenja Povjerenika za informiranje tužitelju, isti je obavijestio Sud, svojim podneskom zaprimljenim kod ovog Suda 23. ožujka 2018. godine, da je suglasan sa obustavom ovog upravnog spora uz dosudu troškova s obzirom da je podnesena tužba zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke iz članka 12. stavak 1. točka 3. Zakona o upravnim sporovima bila

dopuštena, predlažući naknadu troška u iznosu od 2.500,00 kn solidarno od tuženika pod 1. i 2.

Odredbom članka 43. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16 i 29/17., dalje: ZUS) propisano je da će sud obustaviti spor ukoliko tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu.

S obzirom na navedeno, a budući je tuženik postupio po tužbenom zahtjevu, trebalo je riješiti kao pod točkom 1. izreke ovog rješenja.

Međutim, kako je tuženik pod 2. u predmetnoj upravnoj stvari kao prvostupanjsko tijelo donijelo odluku čiju zakonitost u povodu žalbe ocjenjuje kao drugostupanjsko tijelo Povjerenik za informiranje RH, to ne može biti i tuženik u tom upravnom sporu, dakle, ne postoje pretpostavke za vođenje spora protiv navedenog tuženika. Stoga je tužba u odnosu na tuženika pod 2. odbačena kao nedopuštena sukladno odredbi članka 30. a u vezi s člankom 3. točka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Nadalje, kako je tuženik pod 1. odlučio o žalbi tužitelja, Sud nalazi da su nastupili razlozi propisani citiranom odredbom članka 43. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima za obustavu predmetnog upravnog spora slijedom čega je, u skladu s odredbom članka 46. stavak 1. točka 2. istog Zakona, odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Odluku o troškovima spora (točka 3. izreke rješenja) donesena je na temelju odredbe članka 79. Zakona o upravnim sporovima, budući u konkretnom slučaju predmetna upravna stvar nije riješena u smislu odredbe članka 58. stavak 1. istog Zakona, već je upravni spor obustavljen, stoga nema zakonske mogućnosti za usvajanje zahtjeva tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, već sukladno citiranoj odredbi članka 79. stavak 4. Zakona, svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora.

Nadalje, sukladno odredbi članka 79. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima svaka stranka prethodno sama podmiruje troškove koje je prouzročila svojim radnjama, osim ako zakonom nije drukčije propisano. Prema stavku 4. istog članka stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano, a ako stranka djelomično uspije u sporu, Sud može, s obzirom na postignuti uspjeh, odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove ili da se troškovi raspodjele razmjerno uspjehu u sporu.

Stoga, prema mišljenju ovog Suda, a budući da je zbog toga što je tuženik postupio po tužbenom zahtjevu došlo do obustave spora, tuženik u smislu citiranih odredbi Zakona o upravnim sporovima nije izgubio upravni spor, već je zahtjev iz predmeta ovog spora riješen u upravnom postupku, tako da je tužitelju zahtjev za naknadu troškova spora trebalo odbiti.

S obzirom na sve naprijed navedeno i utvrđeno trebalo je temeljem odredbe članka 43. stavak 1. i 46. stavak 1. točka 2. Zakona o upravnim sporovima riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 25. travnja 2018.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.